

ת"פ 61080/02/16 - מדינת ישראל נגד נאצר אלעברה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 61080-02-16 מדינת ישראל נ' אלעברה

בפני
בעניין: כבוד השופטת מיכל ברנט
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

נאצר אלעברה

הנאשם

נוכחים:
ב"כ המאשימה עו"ד זליג
הנאשם וב"כ עו"ד בן יוסף
גזר דין

הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון בעובדות כתב אישום מתוקן המייחס לו עבירה של היזק בזדון, עבירה לפי סעיף 452 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, לואי געידי (להלן: "המתלון") הוא בעל חנות לאביזרי רכב בקלקיליה שבתוך שטחי הרשות הפלסטינית, חנות הנמצאת מתחת לבית בו הוא מתגורר.

הנאשם הינו בעל חברה לעבודות עפר ובעת הרלבנטית לכתב האישום העסיק את מוחמד סאלם שהינו תושב הרשות, כפועל.

הנאשם היה לקוח של המתלון ורכש מעת לעת בחנות המתלון אביזרים וחלקים לרכב.

במשך מספר חודשים, עובר לחודש פברואר 2016, התגלע ויכוח בין המתלון לנאשם על רקע שיקים בהם שילם הנאשם למתלון על מוצרים שרכש בחנותו, שיקים אשר חוללו. המתלון דרש מהנאשם את התשלום המגיע לו במספר הזדמנויות אך לא קיבלו.

ביום 6.2.16, פרסם המתלון תמונה של השיקים בחשבון הפייסבוק שלו. הנאשם הגיב וכתב כי על המתלון להתבייש, המתלון ענה כי הוא דורש אך את מה שמגיע לו והצעד הבא בו ינקוט יהיה חמור יותר. בתגובה כתב הנאשם למתלון "אני לא מתרגש מאחד כמון, באלוהים באלוהים אעשה ממך לקח".

ביום 17.2.16 פנה הנאשם אל מוחמד, הציג לו תמונה של המתלון וסיפר לו הסכסוך בינו לבין המתלון. הנאשם הציע למוחמד לגרום נזק לחנותו של המתלון על רקע הסכסוך תמורת סך של 2,000 ₪ ואף הנחה את מוחמד כיצד לבצע

זאת. מוחמד הסכים.

ביום 18.2.16, בשעה 02:25 לערך, הגיע מוחמד אל החנות כשהוא רעול פנים. בהתאם להנחיית הנאשם הניח מוחמד בפתח החנות שלושה צמיגים ושפך עליהם בנזין ממיכל שהיה ברשותו. לאחר מכן הצית מוחמד את בקבוק התבערה אותו הכין בעזרת בנזין וחתיכת בד והשליך את הבקבוק אל עבר הצמיגים שהיו מכוסים בבנזין. מיד התלקחה בפתח החנות אש חזקה וזאת בעוד המתלונן ישן בביתו מעל החנות. לאחר התלקחות האש הסתלק מוחמד מן המקום ואילו האש שאחזה בחנות גרמה לה ולמוצרים שאוחסנו בה נזק רב.

בהמשך אותו יום נפגשו מוחמד והנאשם בכיכר הסמוכה למחסום קלקיליה, שם שילם הנאשם למוחמד 200 ₪ כחלק מהתשלום עבור גרימת הנזק.

במסגרת הסדר הטיעון הסכימו הצדדים כי הנאשם ישלח לקבלת תסקיר שירות המבחן לעונש אך לא היתה הסכמה לעניין העונש.

תסקיר שירות המבחן:

תסקיר שירות המבחן מתאר את תולדותיו של הנאשם, והערכת שירות המבחן כי העבירה בוצעה על רקע תגובה לתחושה של פגיעה ועלבון ברבים אשר גררה תגובה אימפולסיבית, כעס ורצון להפגין כוחניות, גבריות ויכולת שליטה. יחד עם זאת סבר שירות המבחן כי התנהלותו ותפקודו התקין של הנאשם במהלך השנים במסגרת המשפחה והעבודה, העדר עבר פלילי והאפקט המרתיע של ההליכים המשפטיים הביאו לצמצום הסיכון במצבו להישנות התנהגות אלימה.

טיעוני ב"כ המאשימה לעונש:

ב"כ המאשימה טענה כי כתב האישום תוקן באופן משמעותי בשל העדר שיתוף פעולה של המתלונן שהינו תושב הרשות הפלסטינית ובהעדר שיתוף פעולה של הרשות עצמה.

הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה הם פגיעה בביטחון המתלונן, בפרטיותו, בקניינו, ופגיעה בביטחון הציבור. נסיבה לחומרה היא התכנון שקדם לביצוע העבירה, הנזק שהיה צפוי להיגרם, שנגרם בסופו של דבר לרכוש בלבד אך בשל העובדה שהמתלונן ישן באותו זמן בדירה שנמצאת מעל החנות, פוטנציאל הנזק היה גבוה יותר.

נלקחו בחשבון העובדות לפיהן המדובר בנאשם נעדר עבר פלילי, שעובר לאירוע זה ניהל חיים נורמטיביים, ההודאה שלו והיכסון בזמן שיפוטי. יחד עם זאת, שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית כי לא סבר שהנאשם יפיק ממנו איזושהי תועלת, בשל נוקשות בעמדותיו והעדר הכרה בדפוסים שהובילו אותו אל ביצוע העבירה.

התסקיר עמום ולא ניכר ממנו שקיימת לקיחת אחריות אמיתית.

הנאשם היה עצור כ - 26 ימים.

לטענת ב"כ המאשימה, מתחם העונש ההולם הוא בין מאסר על תנאי למספר חודשי מאסר בפועל.

במקרה זה עתרה ב"כ המאשימה להשית על הנאשם מספר חודשי עבודות שירות, שכן נסיבות כתב האישום, חרף סעיף העבירה שיוחס לנאשם בסופו של דבר, הן בעלות משמעות ולא ניתן להסתפק רק במאסר על תנאי.

טיעוני ב"כ הנאשם לעונש:

ב"כ הנאשם טען כי מדובר באירוע חריג להתנהלותו של הנאשם המתגורר בטירה, בעל עסק בן 10 שנים לעבודות עפר, עסק מן הגדולים בארץ.

לנאשם 9 ילדים והוא מפרנס משפחות רבות.

הנאשם היה אמור לבצע פרויקט ענק - בניית שדה תעופה חדש בתמנע, על כל המשתמע מכך. הוא היה אמור לבנות את כל המקלטים האטומיים, ובגלל מעצרו שהחל ברשות, דחקו אותו מהפרויקט הזה, והוא נאלץ למצוא פרויקטים אחרים.

המתלונן פרסם פוסטים בפייסבוק שאלה לשונם: "העולם קטן, אני לא רעב, אני דורש את מה שאכלת לי, הויכוח שהיה ביני לבין אבו חבלה", (אירוע שהמתלונן תקף אדם אחר בשטחים), "אני נתתי לו מכות... אני לקחתי ממנו את מה שמגיע לי עד הסוף כמו שאקח ממך עד הסוף, חחה, מה שעשיתי עכשיו עוד קטן לעומת מה שאני אעשה לך". אלה הדברים שלמעשה כתב המתלונן בפוסטים בפייסבוק, ואז הגיעה הודעת SMS, זו האחרונה, "בכל אירוע בו אתה תשתתף מהיום תמצא אותי לפניך עם 2,000 כרזים בהם מופיע צילום השיקים שיחולקו לנוכחים באירוע, גם אם זו חתונה וגם אם זו הלוויה. אני אראה לך".

כתבי האישום המייחסים לנאשמים עבירה של היזק בזדון, מוגשים לבימ"ש השלום, כשעתירת התביעה בדרך כלל היא לאי הרשעה או למאסרים על תנאי.

באשר למתחם העונש ההולם, הפנה ב"כ הנאשם לפסק דינו של בית המשפט העליון ברע"פ 1721/12 איראשי נ' מדינת ישראל, בו הואשם הנאשם בעבירות של היזק בזדון והתפרעות, בבית משפט השלום הוא לא הורשע, המדינה הגישה ערעור לביהמ"ש המחוזי, שם בשל חומרת העבירה מצאו להרשיעו, ובבקשת רשות הערעור לבית המשפט העליון נפסק על ידי כבוד השופט ג'ובראן כי "אנו סבורים כי בנסיבות המקרה לא היה מקום להתערב בפסק דינו של בימ"ש השלום וזאת חרף חומרת העבירות... לא מצאנו כי החלת הסדר של אי הרשעה מביא לסטיה של ממש ממדיניות הענישה הנהוגה אשר מצדיקה התערבות בעונש שהושט".

לנאשם אין ידיעה מהו הנזק שנגרם לחנות. יחד עם זאת פנה הנאשם לבעל סמכות ברשות הפלסטינית על מנת שיזמן

את המתלונן על מנת לסיים את העניין במישור האזרחי.

הנאשם, בעצם הודאתו בכתב האישום המתוקן, חסך לא רק זמן שיפוטי אלא גם החלטות קריטיות, לאור העדר שיתוף הפעולה כמפורט מעלה.

התסקיר אינו חיובי ביותר, אך אינו שלילי. מדובר במקרה חד פעמי, הנאשם קיבל אחריות, הוא טיפוס קצת קשה אך מכאן לא ניתן להגיע למסקנה כי הוא לא הביע חרטה.

ב"כ הנאשם הדגיש כי אינו עותר לאי הרשעת הנאשם אף שלעצם הרשעתו תהא השלכה על פרנסתו ולצורך כך הציג חוזי עבודה שנחתמו עם הנאשם, שהינם פרויקטים רחבי היקף מול עיריות.

הנאשם היה עצור מיום 19.2.16 או אז נעצר על ידי הרשות הפלשתינאית, ושוחרר בבית המשפט המחוזי מרכז ביום 15.3.2016.

מיום 15.3.2016 ועד 15.6.2016, היה במעצר בית מלא. ב - 14.7.16 הוצג הסדר הטיעון וממועד זה שהה הנאשם במעצר בית מהשעה 18:00 עד 6:00.

לאור כל האמור, עתר ב"כ הנאשם להשית על הנאשם ענישה צופה פני עתיד.

הנאשם בדברו האחרון התנצל על כל שקרה.

ב"כ הצדדים הגישו פסיקה התומכת בעמדתם העונשית:

רע"פ 11721/12 איראשי נ' מדינת ישראל - אשר צוטט מעלה.

ת.פ. 48901-05-14 מדינת ישראל נגד א.א. - הנאשם הורשע במעשה פזיזות ורשלנות באש והיזק לרכוש בזדון, שלושה אזרחים נפגעו ונגרם נזק רב לרכוש, לנאשם היו הרשעות קודמות והוא ריצה מאסרים בעבר וכן היה לחובתו מאסר על תנאי בר הפעלה והוא נדון לשמונה חודשי מאסר בפועל וכן הופעל המאסר המותנה באופן שחציו ירוצה במצטבר לעונש המאסר.

ת.פ. 18965-08-14 מדינת ישראל נ' שלביאה, הנאשם הורשע בביצוע הצתה, תקיפה בנסיבות מחמירות על רקע גזענות או עוינות כלפי ציבור ובנסיבות מחמירות ונדון למאסר בן 6 חודשים שירוצה בעבודות שירות.

ת.פ. 18430-02-13 מדינת ישראל נ' גלאם הורשע הנאשם בעבירות של הצתה והיזק בזדון , כאשר הצית מזרון בכלא וגרם לנזק והצתת התא , ריצה 13 עונשי מאסר בעברו ונדון לששה חודשי עבודות שירות.

ת.פ. 8884-02-12 הורשע הנאשם בעבירות של היזק לרכוש בזדון, שיבוש מהלכי משפט ואי ציות לרמזור אדום, לחובתו שתי הרשעות קודמות, נקבע מתחם ענישה של 6 חודשי מאסר בעבודות שירות ל - 6 חודשי מאסר בפועל ונגזרו עליו 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות.

ת.פ. 53784-12-13 מדינת ישראל נ' מ.ס. - דובר בנאשם שהורשע בביצוע עבירות של מעשה פזיזות ורשלנות באש, היזק בזדון, סחיטה באיומים, תקיפת עובד ציבור ואיומים. נקבע מתחם ענישה הנע בין 4 חודשי מאסר בעבודות שירות ל- 18 חודשי מאסר בפועל ולאור שיקולי שיקום נגזרו עליו 5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

כן הוגשה פסיקה ענפה של בתי משפט השלום אשר בעבירות של היזק בזדון ועבירות נלוות, נמנעו בתי המשפט מהרשעת הנאשמים.

דין והכרעה:

בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשה העבירה בהתאם לעקרון ההלימה תוך מתן דגש על הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, מידת הפגיעה בו ומדיניות הענישה הנוהגת.

הנאשם עבר עבירה אשר פגיעתה היא פגיעה בביטחון המתלונן, בקניינו ובביטחון הציבור וזהו הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה. מידת הפגיעה אינה מבוטלת שכן חנותו של המתלונן נשרפה כמו גם מוצרים שהיו בה , עד שכובתה האש. יש להדגיש כי המתלונן ישן בדירתו הנמצאת מעל החנות כך שהנזק שצפוי היה להיגרם יכול היה להיות רב.

עוד יש להדגיש כי מדובר בעבירה שקדם לה תכנון.

בנסיבות אלה סבורני כי מתחם הענישה ההולם נע בין מאסר מותנה לששה חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות.

הנאשם , בעצם הודאתו בכתב האישום המתוקן , חסך זמן שיפוטי.

המדובר באירוע חריג להתנהלותו של הנאשם, נשוי ואב לתשעה ילדים המנהל עסק לעבודות עפר ומעסיק מספר לא מועט של עובדים המפרנסים את משפחותיהם, אשר אף אם ישלח לעבודות שירות, יפגע עסקו ויחד עמו יפגעו בני משפחתו ומשפחות נוספות שהעומדים בראשן מועסקים בעסקו.

הנאשם נעדר עבר פלילי, היה עצור במשך 26 יום, במשך שלושה חודשים היה במעצר בית מלא ורק בחמשת החודשים

האחרונים היה במעצר בית חלקי, מן השעה 18:00 ועד למחרת בשעה 06:00.

בעצם הרשעתו של הנאשם שלה תהא השלכה על פרנסתו, יש משום ענישה ולאור כל האמור לעיל, החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 6 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור כל עבירת רכוש או אלימות שהיא פשע תוך 24 חודשים מהיום.

2. 4 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור כל עבירת רכוש או אלימות שהיא עוון תוך 24 חודשים מהיום.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ו כסלו תשע"ז, 26 דצמבר 2016, במעמד הצדדים.